ATEŞ!

ÇOCUKLARA HAFTALIK MECMUA

SAYI:48
15 KURUŞ

Sarkomer/Çizgi Diyarı

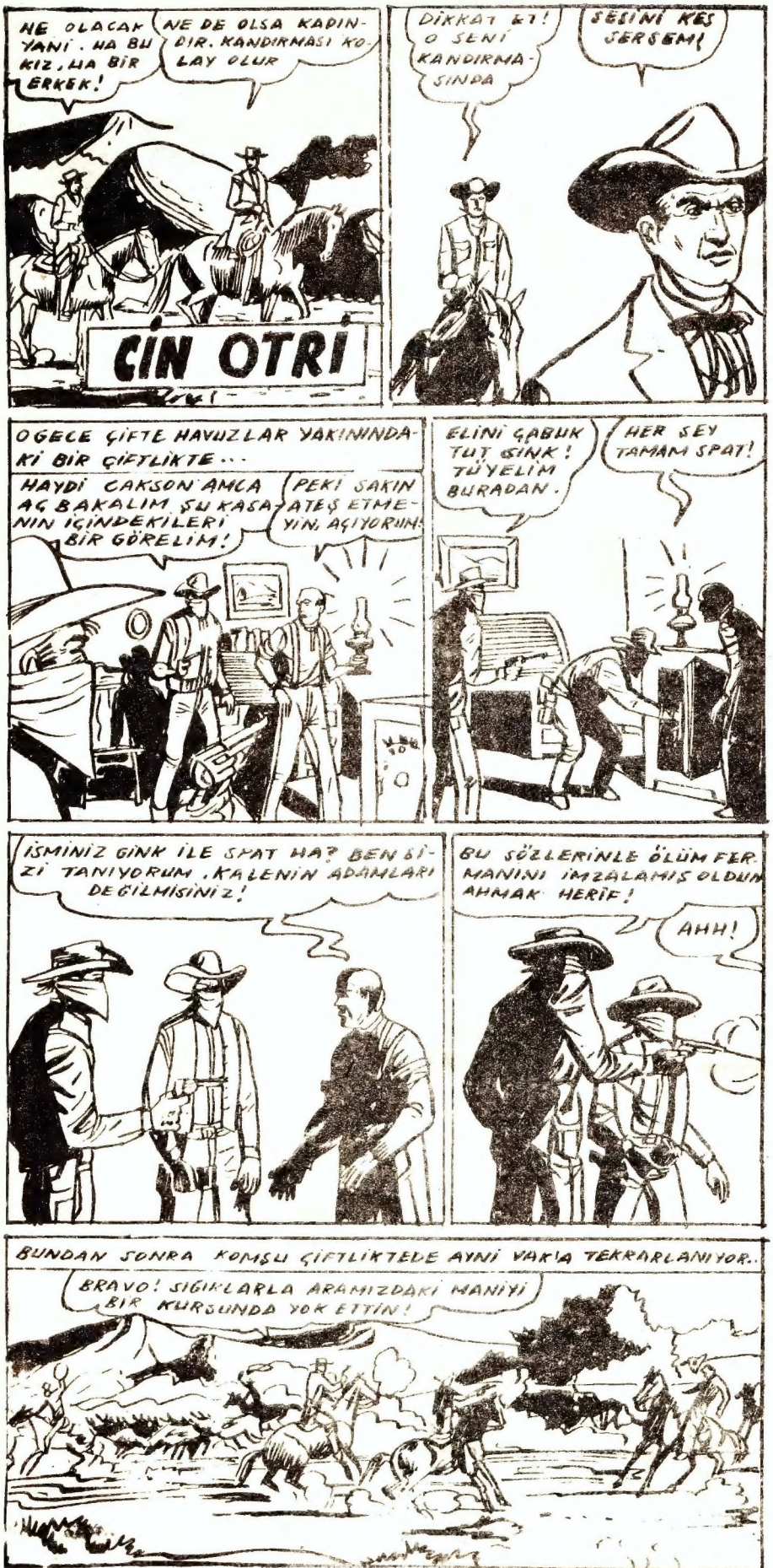

ARKASI VAR

ATEŞ
ÇOCUKLARA HAFTALIK TECMUA

Çarşamba günleri çıkar
Haftalık Çocuk Gazetesi
15 Kuruştur.

YIL:I CİLT:2 SAYI: 48

19 AĞUSTOS 953

Çıkarana
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ

Sahibi:
HAMİD ŞENDUR

Adres: İSTANBUL Cağaloğlu
Türbedar Sokak No: 16
Telefon: 28893

Yazı İşlerini fiilen idare eden:
Yazı İşleri Müdürü:
NAZMİ ÜNVERDİ

Abone Şartları:
3 Aylık 200 kuruş.
6 Aylık 400 kuruş.
12 Aylık 800 kuruştur.

Basıldığı yer:
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ
MATBAASI

Tasarruf. istikbale giden en emin yoldur.

Bankamızda en az 150 liralık bir tasarruf hesabı açarak ev ve para ikramiyelerimizin çekilişine iştirak edebilirsiniz.

TÜRK TİCARET BANKASI

MERAKLI BİR HİKÂYE

12 KIZIN KATİLİ

Çeviren: Oğuz Serentürk

Sakin Milleroi kasabası, bugün heyecanlı günlerinden birisini yaşıyordu. Milleroi halkı, mahkeme salonuna giden yola dökülmüştü. Çünkü bugün, 12 kızı öldürmekle itham edilen Hanri Valpinin muhakemesi vardı. Hanriyi müdafaa eden de; avukat Filip Duran'dı.

Filip Duran, öyle yabana atılır, avukatlardan değildi. Bu zamana kadar girdiği 73 mahkemede, 71 katili idamdan kurtarmış. Meşhur Brükselli avukat ufak yapılı, saçı dökülmüş, ve elbisesi şiddetle ütüye muhtaç bir adamdı.

Milleroi sakinleri, mahkeme salonuna dolmuştu. Sanık, hücresinde, şişman ellerini, hücrenin kenarına dayamıştı.

Mahkeme başladı ve ilk sözü Filip aldı:

— Muhterem jüri azaları, Hanri Volpin 12 kadını öldürmekle itham ediliyor. Savcınız, müvekkilimin boynuna geçirmiş olduğu halkayı daraltırken, ben ise bir haftadır dinliyorum. Şu noktayı ehemmiyetle hatırlamanızı isterim. Bütün bu katil olduğu iddia edilen hâdiselerden, hiç olmazsa biri için şahit gösterselerdi. Gösteremediler. Kayıp kızların, bir tanesinin tırnağı bile yok. Savcınız, iddiasını birkaç yarı mhatırlanmış kelime, birkaç kadın ayak kabısı ve bir düğme üzerine hazırlamıştır.

Şu anda, reyleriniz istenmiş olsa, hükmünüzün bazıları ipin geçirilmesine yardım etmeğe hazırdır.

Doğduğum kasabada, Hanri Volpine pek benziyen bir muhasip hatırlıyorum. Sessiz, ufak cüsseli bir adamdı. Ona, bir bakanın, bir kere daha baktığı vâki değildi.

Tetkikime göre, H. Valpinin, Milleroi'da geçirdiği 41 sene içinde, kendisine ikinci defa bakmak için kafasını çevgirmek zahmetine kimse katlanmamıştır.

Halbuki, küçük kasabalarda bile düşmek çok kolaydır. Bir kadeh fazla içki veyahut bir kızla küçük bir gezinti bunu derhal yapar.

Alınan ifadeleregöre, müvekkilimin başına örülmekte olan çorap şudur: Bir akşam üzeri, kasabanın bir tanecik olan otelinin önünde bir otomobil duruyor. Otomobilden, pahalı elbiseler giyinmiş bir adam ve çorapsız güzel bir kız çıkıyor... Ve bunlar, otelin en iyi odasını kiralıyorlar Otelcinin karısı; ertesi sabah odalarından hızlı konuşmalar geldiğini, biraz sonra adamın otomobiline binip çekip gittiğini ve kızı orada bıraktığını söyledi.

Öğleden sonra, yabancı kız, müvekkilimin birasını içip ve gazetesini okumakta olduğu gazinoya giderek, Hanri Volpinin yanına oturduğu öğrenildi.

Gazinonun garsonu, Hanri Volpinin bir şişe konyak ısmarladığını ve kıza evine götürme teklifinde bulunduğunu söyledi. Savcı, kızı ve Hanri Volpini eve girerken, gören hiç kimseyi bulamadı. Fakat, Hanri Volpinin evinde yapılan araştırmada; yatak odasında bulunmuş olduğu bir kadın iskarpinini delil olarak gösteriyor ve otelcinin karısı ayakkabının kıza ait olduğunu söylüyor.

Bir hafta sonra, Volpinin, Molrö ismindeki bir kızın yanına, oturduğunu, sinemada tesadüfen bulunmakta olan Ateş Böceği görüyor.

Hanri Volpinin yakın komşusu dul bayan Prejean, o akşam, Volpinin evinden bir kadın kahkahası geldiğini ve bu sesin Molröye ait olduğunu yeminler ederek söylüyor.

Savcılık, bu işde, müvekkilimin dolabında bulduğu yeşil süet iskarpine haddinden fazla önem veriyor.

Mahkeme salonu derin bir sükût içinde, Brükselli avukatı dinliyordu. Avukat, biraz su içmek için durdu. Salonda çıt yoktu. Ağzını çalkaladıktan sonra tatlı bir sesle:

— Bundan sonra öğretmen lise Rohn hakkındaki iddiayı dinlediniz. Okul müdürü, Bayan Rohn'un, Milleroi'ya giderek Hanri Volpin ismindeki bir şahısla evlenmek için istifa ettiğini, ifade etti. Bayan Rohn'un eşyasını götürmüş olan arabacıyı buldunuz. Arabacı, Bayan Rohn'la eşyasını Volpinin evine bırakmış olduğunu söyledi ve yemin etti.

Savcı bu konuda, Hanri Volpinin mahzeninde bulduğu bir kahve rengi iskarpini, size öğünerek gösterdi.

Daha sonra, Bayan Rohn'un kızkardeşi, bu iskarpinin kardeşine ait olduğunu söyledi.

Avukat Filip gene durdu. Sesi gittikçe kısıldığından, bardağına su boşaltti ve içti. Sanık Volpin, hücresinde sakin sakin duruyor, ve söylenenleri dinlemiyormuş gibi bir hali vardı.

Avukat Filip sözüne şöyle devam etti:

— Kaybolan diğer 8 kız için hazırlanmış olan iddianameyi dinlemiş bulunuyorsunuz.

Hanri Volpinin aleyhindeki dâva işte budur. İskarpin toplamak büyük bir suç teşkil etmez.

Kanun size, suçundan kat'i olarak ve hiç şüpheye meydan vermiyerek, emin oluncaya kadar Volpini idam etmemeği emreder.

(Devamı 9. cu sayfada)

BÜYÜK MÂCERA ROMANI

KARTALLAR YUVASI

ÇEVİREN: ÖZ-AY

— Bay Galetski, dedi, bu Fokkerler ne olacak?

Galetski her zamanki sinsi gülüşüyle:

— Havalandırmak için çıkarttık, diye cevap verdi.

Tam bu sırada Grey gözüktü. Gözleri sevinç içinde parlıyordu. Birinci uçağa girdi; motörü işletti ve birkaç saniye içinde harekete geçiriverdi. Uçağın havalanmasiyle ters dönmesi bir olmuştu. Çocuklar hayretler içinde, otuz metre irtifada sırtüstü yol alan uçağı seyrediyorlardı. Uçağın içinde başaşağı vaziyette duran Grey de gülümsiyerek onlara bakıyordu.

Galetski çocuklara dönerek:

— Nasıl? Zor hareket değil mi? dedi. Kolu iki üç milimetre fazla itse ölümün kucağına düşmüş demektir. Bir gün siz de ayni şeyleri yapabileceksiniz.

Bu sözler hiç birisinin kulağına girmiyor, gözler hayretle şekilden şekile geçen uçağı takip ediyordu. Nihayet dik bir pike dalışı yaptı. Gazı kesti ve hangarın hemen yanında sert bir dönüş yaparak bir tüy gibi hafifçe yere konuverdi.

Arkasından Grey ikinci, üçüncü ve diğer uçakları tecrübe etti.

Nihayet son uçağı da yere indirdikten sonra piposunu yakarak:

— Tamam, her şey yolunda, dedi.

Kimse ağzını açıp bir tek kelime söylemeğe cesaret edemiyordu. Grey, gözlerinde bu cesaretsizliği okumuş olacak:

— Yoo, dedi. O kadar meraklanmayın. Size şimdi, gelecek mevsim yapacağımız şeyleri gösterdim. Beş altı saatlik bir ekzersizden sonra hepiniz de yapabilirsiniz bunları. Fokkerleri, son birkaç gününüzde biraz çalışmanız için çıkarttırdım. Eğer muvaffak olursanız filo halinde seyahate çıkarız. Nasıl? Güzel bir şey olmaz mı?

AVCI FİLOSU:

Bir haftalık çalışmadan sonra filo hazırlanmış bulunuyordu. On metrelik mesafelerle o kadar güzel uçuşları vardı ki kumandanın bir işaretiyle filo dört bir tarafa dağılıyor sonra tekrar üçken şeklinde toplanıyordu.

Grey mütemadiyen filo içinde yer değiştiriyor, her taraftan çocuklara emirler veriyor ve hatalarını tashih ediyordu.

Saatler ve günler böyle neş'e içinde geçip gitti. Yirmi günlük uçuştan sonra çocukların motör yağı, benzin ve tozla karışmış simsiyah vücutlarıyla banyoya doğru yol alışı görülecek şeydi.

Öğleden sonra istirahati bitince soluğu tenis, voleybol veya futbol sahasında alırlardı.

Fakat oldukça hareketli geçen günün gecesi de gündüzkülerden hiç de daha az eğlendirici değildi.

Ertesi sabah şafak sökerken kalkmışlardı. Doğruca hangara koşarak birgün evvelden hazırlanmış olan uçakları dışarıya çıkarttılar ve yirmi metre mesafelerle meydana sıraladılar.

Hafif bir sis tabakası alanı kaplıyordu.

Hazırlıklar tamamlanmak üzereyken Grey gözüktü. Yanlarına gelerek:

— İşler yolunda mı? diye sordu.

— Evet efendim!..

— Ekipleri tanzim ettiniz mi?..

—Ettik efendim?..

— Wiretski, ekipleri oku bakayım.

Stefan okudu, Grey yazdı. Sonra Grey uçaklara dönerek:

— İlk olarak Karol'lla ikimiz gideceğiz, dedi. Filo harp nizamında beni takib edecek. Her zaman dikkatle beni gözleyip yorulmamanız için komut vereceğim zamanlar fişekle haber vereceğim. Diğer kısımlar dün görüştüğümüz gibidir. Hazır misiniz?..

— Hazırız!..

— Haydi uçaklara!..

Ayni anda bütün pervaneler dönmeğe başladı. Müthiş bir gürültü etrafı sarsıyordu.

HAZIR OLUN!.. HAREKT!..

Pilot mahalline Karol, O'nun arkasındaki koltuğa da filo komutanlığını üzerine almış olan Grey oturmuştu.

İlk önce bu uçak havalandı. Onun gerisinde biri sağ biri de solda olmak üzere iki uçak, biraz geride iki daha ve en arkada da yine iki uçak gidiyordu.

— Ah bu gök kubbe! diye mırıldandı Grey. O'nun renginden, güzelliğinden ve kaprislerinden ancak havacılar bahsedebilir. Başka kimse inmiş bulunuyordu.

(Arkası gelecek)

80 GÜNDE DÜNYA GEZİSİ

FIRTINANIN ÇOK TEHLİKELİ BİR HAL ALDIĞINI GÖREN KAPTAN MR. FOGG'UN KAMARASINA İNDİ...

FIRTINA BİZİ MAHVEDEBİLİR MİSTER. ONUN IÇIN BİR LİMANA SIĞINMALIYIZ.

BÖYLE BİR ŞEYİ AKLINIZDAN ÇIKARIP YOLA DEVAM ETMENİZİ İSTİYORUM KAPTAN!

EMRE-DERSİNİZ!

MR FOGG ŞANKHAYA GİDEDURSUN... HIZMETKÂRI PASPORTU DA YOKOHAMAYA GELMİŞTİ..

ACABA EFENDİM NEREDE? AH ŞU FIKSI BİR ELİME GEÇİRSEM.

PASPORTU AFYONUN TESİRİNDEN KURTULUR KURTULMAZ DOĞRUCA KARNATİK GEMİSİNE BİNMİŞTİ.

BÖYLECE YOKOHAMAYA VASIL OLDUĞA ZAMAN CEBİNDE ON PARASI YOKTU...

ŞEHRİ METELİKSİZ DOLAŞIYORDU...

DİKKAT! DİKKAT!..

JAPON AKROBASI TRUPU AMERİKAYA HAREKETİNDEN EVVEL, SON BİR GÖSTERİ YAPACAKTIR.

UZUN BURUNLU İNSANLARI MUTLAKA SEYREDİNİZ!

GÜZEL BİR TESADÜF BELKİ BU SİRKTE BİR İŞ BULABİLİRİM!..

PASPORTU SİRKTE GÖSTERİ YAPANLAR ARASINDA BİR İŞ BULUP... TESADÜFEN YOKOHAMAYA GELMİŞ BULUNAN MİSTER FOGG İLE AYDA DA SİRKE GELMİŞLERDİ...

İŞTE PASPORTU!

PASPORTU DA ONLARI GÖREREK YANLARINA GELDİ..

AH EFENDİM NİHAYET SİZİ BULDUM!

SENİ GEMİDE BEKLİYORUZ. ÇABUK GEL!

DENİZE AÇILINCA PASPORTU HERŞEYİ ANLATTI. SADECE HAFİYE FIKSİN KENDİSİNE OYNADIĞI OYUNU SÖYLEMEMİŞTİ. BİR MEYHANEDE SIZIP KALDIĞINI ANLATTI BÖYLECE ÖNLERİNE BİR SÜRÜ ENGEL ÇIKMASINA RAĞMEN MR. FOGG HİÇ VAKİT KAYBETMEMİŞTİ...

AYNI GEMİDE BULUNAN FIKS, PASPORTUYA GÖRÜNMEMEK IÇIN ELİNDEN GELENİ YAPIYOR...

BU ADAMLA KARŞILAŞMAMALI.

FAKAT BİR GÜN PASPORTU FIKSİ GÖRÜNCE KIZILCA KIYAMET KOPTU...

AL BAKALIM ŞUNU!.. SANA VERECEK BİR DERSİM VAR!.

DUR DOSTUM. BENİ DİNLE!.

ARKASI VAR

IVANO KARA ŞÖVALYE

ÇEKİL YOLUMDAN!

ASLANLAR GİBİ ÇARPIŞAN İVANO AZ SONRA BABASININ VE ARKADAŞLARININ YANINA VARMIŞTI...

NASILSINIZ BABA?

TAM ZAMANINDA GELDİN YAVRUM!

ROBİN KALEYİ ZORLUYOR. ONLARA KATILIN. BEN RAWENAYLA REBEKAYI ARAYACAĞIM!..

ONLARA İÇERİDEN YARDIM EDELİM. YANGIN ÇIKARIRIZ!.

EFENDİMİZ MAHVOLDUK!. HAYDUTLAR İÇERİYE GİRDİLER. ESİRLERDE YANGIN ÇIKARTTILAR!

NE AKSİLİK!

ATIMI HAZIRLAYIN! REBEKAYI DA GETİRİN! ONU BİR KALKAN GİBİ KULLANACAĞIM!..

BU SIRADA...

RAWENA! NE SAADET!.

İVANO!.

İYİSİN YA CANIM? FAKAT REBEKA NEREDE??

SATONUN BAŞ SEYİSİ GELDİ VE ONU SÜRÜKLEYEREK GÖTÜRDÜ. MERAK EDİYORUM!..

İVANO ÇIKIŞ KÖPRÜSÜNÜN GÜRÜLTÜSÜNÜ DUYARAK PENCEREYE KOŞTU VE BAĞIRDI...

DURUN! SİLAH ATMAYIN. BIRAKIN GEÇSİN!!

GUILBERT GENÇ YAHUDİ KIZINI BİR KALKAN GİBİ KULLANARAK KALEDEN AYRILDI...

GUILBERT PRENS JAN'A GİTMİŞTİ. PRENS REBEKAYI SERBEST BIRAKMAK İÇİN 150.000 MARK İSTİYORDU. BU PARAYI ÖDEMEKLE RİŞAR ESARETE DÖNMÜŞ OLACAKTI. BİR TARAFTA KIZININ HAYATI ÖTE YANDA MİLLETİ OLAN İZAK DERHAL İKİNCİYE KARAR VERMİŞTİ...

ROBİN. BU İŞİ SANA BIRAKIYORUM. ÇABUK EN KIYMETLİ ADAMLARIMIZI TOPLA VE KRALIMIZI KURTAR!.

ELİNDEKİ ESİRİN BİR İŞE YARAMADIĞINI GÖREN JAN. HINCINI ALMAK İSTİYORDU...

REBEKA ADI BİR BÜYÜCÜDÜR. CEZA OLARAK YANACAKTIR..

ARKASI VAR

UÇAN DAİRELERİN ESRARI

JESS, F-74 e TAM HIZ VEREREK YERE DOĞRU DİKİLDİ.

BU, BEKLENİLMEYEN MANEURA KARŞISINDA ŞAŞIRAN UÇAKLAR DERHAL ATEŞE BAŞLADILAR.

Rémy Bourlès

FAKAT BUNLARDAN BİRİ ÇOK GEÇMEDEN ALEVLER İÇİNDE TOPRAĞA GÖMÜLDÜ.

BİLLY, JESSİN İÇİNDE BULUNDUĞU TEHLİKEDEN HABERSİZ, BREZİLYA ORMANLARINDA DOLAŞIYORDU.

BİRDEN BİRE ÜZERİNE BİR YERLİ ATILDI.

NE VAR, NE OLUYOR?..

YERLİ BÜYÜK BİR SOĞUKKANLILIKLA ÇOCUĞA SALDIRMAK ÜZERE OLAN KOCAMAN BİR YILANI YAKALAYIP BİR VURUŞTA BELKEMİĞİNİ KIRDI..

BURADA YILAN ÇOK.. KORKNAK YOK BUNLARDAN.. BENİM GİBİ ÖLDÜRMEK LÂZIM.

TEŞEKKÜR EDERİM. HIÇ RASTLAMIYAYIM DAHA İYİ.

BİLLY, BAŞINDAN GEÇENİ PROFESÖRE ANLATMIŞTI.

AH! BAKIN..

JESSİN BU KADAR GECİKMEMESİ LÂZIMDI. BİR ŞEY BULUP BULMADIĞINI MERAK EDİYORUM.

ZAVALLI JESS, DÜŞMANLARINDAN KURTULDUĞUNA SEVİNİRKEN BİR MERMİ PARÇASININ ÖNÜNDEKİ ALETİ PARÇALADIĞINI FARK ETMEMİŞTİ.

BİR MÜDDET SONRA GÖZÜNE ÇARPTI..

EYVAH! MAHVOLDUM! DUSLAM BOZULMUŞ!

NİHAYET MECBURİ BİR İNİŞ YAPMASI İCAP EDİYORDU. BELKİ DE BU ONUN HAYATINA MAL OLACAKTI...

ARKASI VAR

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

— Öyle ya.. Onlar olsa olsa ahırı, evi, apartımanı basarlar, herifle rin arkasından koşanlar.. Deminki gürültü o olacaktı. Burasını aramak akıllarından bile geçmez. Hayır Mutlak surette öleceğimizi bilsem ben kendimi bu fikre alıştırırım. İdam mahkûmlarının canı yok mu? Vazi - yetlerini pek güzel kabul ediyorlar ve çıldırmıoyrlar. Fakat bu karar - sızlık fena. Hele bu tarzda bağlı kalmak. Sol kolumun dirseği çürüdü. Kafamın arka tarafı, hâlâ, parçalanıyormuş gibi sızlıyor. Şüphesiz ölüm bundan daha kolay ve mezar bundan daha rahattır.

— Şükret ki konuşabiliyorsun Hristo ağızlarımızı tıkamıya vakit bulamadan savuştu, gitti. Çenesi bağlı yatmak daha berbat şey.

Cingöz Mehmet Rızaya ve Arsen Lüpene bakarak bir kahkaha attı:

— Zaman zaman bu vaziyetimize güleceğim tutuyor. Üçümüz de bu kapana düşelim!.. Olur şey değil.. Fransanın meşhur centilmen hırsızı Arsen Lüpen!. Türkiyenin meşhur zabıta memuru Mehmet Rıza! Türkiyenin Arsen Lüpeni Cingöz Recai!. Hepsi bir arada ölümü beklesinler? Parlak, parlak!..

Sonra başını Arsen Lüpene çevirerek sordu:

— Bu vaziyette bulunduğunuz oldu mu, Mösyö Lüpen?

Lüpen, yeşil gözlerini kırparak, ruhunun aynasında, hatıralarından birkaçını seyreder gibi mırıldandı:

— Bunun ayni hiç yoktur; fakat buna benzer tehlikeler çok geçirdim.

— Ölümden korkmaz mısınız?

— Bu duyğumu tahlil etmeğe çok çalıştım. Korktuğumu söylersem yalan olur; korkmam da diyemem. Çok karışık bir haleti ruhiye..

— Şu dakikada ne hissediyorsunuz? Soğukkanlılığınızı temin eden şey, kurtulmak ümidi midir?

— Ben hayata daima itimat ettim vebu itimadımın daima mükâfatını gördüm. En müthiş vaziyetlerde bir kurtuluş imkânı gizlendiğine inanırım. Ümidim olmasaydı ne olacaktı? Tecrübe ile biliyorum ki en büyük korkulardan en büyük cesaretler doğar. En büyük korkumuz ölüm korkusu değil midir? Bununla beraber, en korkak adamın bile muhakkak bir ölüm karşısında cesaret sahibi olacağını sanıyorum.

Bu sırada, merdivenin üst tarafında gene bir gürültü oldu. Kapak açılıyordu. Hristo, yanında bir adam la beraber merdivenlerden indi. Elinde, tahta saplı, büyük bir burgu vardı.

Sonbasamakta durdu ve Mehmet Rızaya bakarak bir küfür savurdu:

— Allah senin belânı versin! diye bağırdı, adamların kızkardeşimi yakaladılar, götürdüler.

Mehmet Rızanın yuzunde beli - ren sevinci görünce:

— Ahmak! dedi, ne zannediyorsun? Kızkardeşim polislere her şeyi haber verir de seni buradan gelip kurtarırlar mı? Sen daha Fofoyu tanımıyorsun!

Fakat Hristonun yüzünde büyük bir keder vardı.

Mehmet Rızaya doğru yaklaştı:

— Senden şimdi bir şey istiye - ceğim, yapacaksın! dedi.

Polis hafiyesinin yüzüne dikkatle abkarak sordu:

— Yapar mısın?

Mehmet Rıza gizli bir ümidi nefretinin içinde gizliyerek sordu:

— Ne istiyeceksin?

— Şimdi senin kollarını çözece - ğim. Bu adam da başında duracak. Bir münasebetsizlik edersen gırtlağına basıp seni gebertecek. Cebinden bir kartvizit çıkaracak, üstüne benim söyliyeceğim şeyleri yazacaksın.

— Ne kartviziti?

— Üstünde kartvizit yok mu?

— Bilmiyorum. Ne olacak? Fofo yu serbest bırakmaları için polise emir vermemi mi istiyorsun?

— Tamam.

— Olamaz.

— Olacak.

— Olamaz.

— Olacak.

— Sen beni serbest bırakırsan ben de senin kızkardeşini serbest bırakırım.

— Hayır!. Ben seni serbest bı rakmıyacağım. Gene de elinden bu kartviziti alacağım.

— Zırnık alamazsın.

— Pekâlâ.

Hristo, bir kaç adım ö tesinde duran havagazı ocağını yaktı ve elindeki burguyu alevde kızarttıktan sonra Mehmet Rızaya gösterdi:

— Şunu görüyor musun? Eğer kartviziti vermezsen bu kızgın de miri bir gözüne sokacağım. Sonra demiri tekrar kızdırarak öteki gözüne sokacağım. Anladın mı?

Hristo elindeki burguyu biraz daha aelve tutarak iyice kızarttıktan sonra Mehmet Rızaya doğru yürüdü.

— Arkası var —

Tesadüf yüzünden birçok acayip vakalar olduğunu sık sık duyarız. Fakat dünyanın en garip tesadüfü hiç şüphe yok ki, Amerikanın Boston şehrinde yaşıyan bir çocuk bakıcısı olan Bayan Consonun başına gelmiştir.

Bir akşam Bayan Conson, bulunduğu mahallenin postahanesine gitmek için evinden çıkıyor. Galiba bir mektup verecekmiş... Fakat postanenin kapısına varmadan kaldırımın kenarında duran bir otomobilden uzanan bir baş:

— Hah... Siz misiniz?. diyor. Çok beklettiniz amma.

Bayan Conson, önce bu sözlerin kendisine olduğunu sanmıyor, fakat otomobilin kapısı açılıyor. kuvvetli bir kol kızcağızı, içeriye çekiveriyor :

— Haydi Bayanım... Daha fazla beklemiye tahammülümüz yok!..

Genç kızın niyeti, bağırıp çağırmak amma, imkân var mı? Otomobil hızla yola koyulurken, bir iki kuvvetli kol, ağzını kapatıyor ve kendisini sucuk gibi bağlıyorlar. Ancak üç saatlik bir seyahatten sonra bir evin önünde durulduğu ve kendisini sürükliye sürükliye eve soktukları zaman tekrar iplerini çözüyorlar. Bayan Conson, bakıyor, ki biri iz bandut gibi, öteki de ufarak, fakat cin yüzlü iki adamla karşı karşıyadır.

— Benden ne istiyorsunuz? diye soruyor.

— Haydi! diyorlar. Numara yapma... Bu bavulu al. Bütün paralar buradadır İstersen say yani.. Bir dolar bile eksik değil. Büyük reis nereye götür dediyse oraya götürürsün, anladın mı?

Ve eline koca bir bavul vererek zavallı kızcağızı salıveriyorlar.

Bayan Conson, sokağa çıkınca, ten ha bir yerde bavulu açıyor. Bir de bakıyor ki içi banknot dolu... Bir taksiye atlıyor, tekrar Bostona dönüyor ve ilk rastladığı polis karakoluna bavulu teslim ediyor.

Sayıyorlar: Tam iki milyon dolar!. Neden sonra mesele anlaşılıyor.

Meğerse iki gün önce Şikagoda büyük bir banka soyulmuş. Gangsterler, tam iki milyon dolar çalmışlar. Anlaşılan hırsızlığı yapanlar, reislerinden bu parayı bir kadınla kendisine göndermek emrini almışlar, fakat reisin gönderdiği kadın yerine paraları, başka bir kadına, Bayan Consona vermişler.

Genç kızın bankadan on bin dolar mükâfat aldığını da söylersek bu tesadüfün garipliğine ve tatlığına siz

12 Kızın Katili

(Baştarafı 3 üncü sayfada)

Jüri azâlarını teker teker süzdükten sonra:

— Ben, size şüphesiz mevcut...

Kayıp öğretmenin kızkardeşi, avukatın sözünü keserek:

— Şüphe edilecek taraf yok, diye haykırdı.

Avukat:

— Ölmüş olduğuna bu kadar inandığınız kızlardan biri, salona girse ne buyurursunuz? Diğer 11 kızın öldüğüne hâlâ inanır mısınız?

Avukat yeşil boyalı kapıyı göstererek:

— Sayın jüri. Lûtfen nazarlarınızı şu kapıya çeviriniz.

Mahkeme salonundaki bütün başlar, yeşil boyalı kapıya çevrilmişti.

Daktilo, durdu. Önde oturan bir çocuk ayağa kalktı. Salonu dolduran kalabalıktan çoğu, kayıp kızların yakın ve uzak akrabaları idi.

Salon eski sessizliğine kavuşunca avukat:

— Ümitlerinizi canlandırdığım için affınızı rica ederim. Dikkat buyurun. Kapıdan kimse gelmiyecek. Fakat, bu salonda, kimsenin gelmiyeceğine emin olan, sadece bendim! Hepiniz birinin geleceğini umdunuz. Herkestebir şüphe vardı. Muhterem jüri. Mademki şüphede bulunuyorsunuz. Bu şahsı, serbest bırakmanız lâzım gelmez mi?

Avukat Filip yerine oturdu. Bir gazetenin muhabiri arkadaşına:

— Seninki gene muvaffak oldu. Volpin serbest olarak çıkacak, dedi.

Fakat jüri, sanığın idam edilmesine karar verdi.

Jüri heyetinden biri, Hanri Volpini, bir defa olsun kapıya bakmadığını, dikkat etmişti.

Nakleden: Oğuz ŞENEMRE

Uysal KAPLAN

Vahşi hayvan öldürmek, avcılıktır. Tehlikelidir ama, bizim işimize karşılık, hayli de kolaydır. Çünkü biz, arslanları, kaplanları, gorilleri, koskoca Afrika yılanlarını diri yakalamaya çalışırdık.

Bu canavarların büyüklerine tuzak kurup düşürmek yavrularını yakalamaktan daha tehlikesizdir dersem şaşmamalı.. Bir arslan yuvasından bir yavru çalan adam, sittin sene yakayı ana arslanın elinden kurtaramaz. Hele, yuvasının yakınlarında oturuyorsa...

Fakat Onkayı, zorluksuz yakaladıktı doğrusu.

Çiftliğin yakınındaki bir fundalıkta av dönüşünde, yarı yarıya ölmüş, cılız, tüyleri dökülmüş bir kaplan yavrusu gördüm. Koluma aldım, çiftliğe getirdim. Yerliler, onun katiyen yaşamıyacağını söylediler. Anlattıklarına göre dişi kaplan, yavrularından halsiz, hasta olanlarını, kendisi yuvadan dışarıya atarmış.. Anasının bıraktığı bir hayvan yavrusunun yaşadığı hiç görülmemiş.. Fakat ben, ümidi kesmedim. Adını Onka koyduk. Onka aşağı, Onka yukarı... Onkaya öyle bir bakıldı ki,.. Değme prensler onun gibi beslenmemişlerdri.. Üstelik hayvan, sıtma aşıları da yapıyordum.. Hasılı Onka günden güne değişti, irileşti, semizledi. O uyuz tüyleri, parıl parıl oldu.. Ve Onka bize bir alışış alıştı, ömrümde bu kadar insana düşkün bir kedi bile görmedim.

Onkanın en çok sevdiği şey, küçük çocuklarla oynamaktı. Büyük insanlarla oynadığı zaman oldukça sert pençeler atan Onka, çocukların yanında bir nazikleşiyor, bir kibarlaşıyor ve çocuğun canını yakmak için dikkat kesiliyordu, ki demeyin gitsin!.

Bir gün civar çiftliklerden birinden ahbap bir karı koca bizi ziyarete gelmişlerdi. Yanlarında, altı yaşlarındaki küçük kızları da vardı. Kızcağız, Onkayı görünce sevincinden deliye dönmüştü. Ana baba, evvelâ Onkaya karşı çekingen davrandılarsa da yerli çocukların bu koca kaplanla olan ahbablıklarını görünce hayvanın zararsız olduğunu anladılar. Onka da bu sarı saçlı küçük kızcağızdan hoşlanmış olacaktı. Avluda yanyana oturdular, saatlerce oynadılar. Biz de içeride lâfa dalmıştık.. Bir ara, dışarıdan ses gelmediğini duyan ahbaplarım merak etti:

— Sakın, bizim Anita uzağa gitmiş olmasın!

Dışarıya çıktık, baktık. Sahiden, ne küçük kız, ne de Onka meydanda yoklardı. Hemen çiftlik civarına adamlar koşturdum. Yok... Allah, Allah! Onka ile kız ne olmuşlardı? İçimizi kötü bir merak sarmadı değil ama, birbirimize açılmıya cesaret edemiyorduk. Kaplan, ne kadar uysal olsa nihayet kaplandır.. Sakın kıza bir şey yapmasın, diye düşünüyordum. Ahbabım bir taraftan silâhlarını kapmış,, çiftlik adamlariyle aramıya çıkmıştı. Ben de Anitanın annesi ve bir uşakla bir istikamette aksi yönde aramıya koyulmuştuk.

Ama ne aramak? Saatlerce bütün civardaki ormanları, fundalıkları didik didik ettik.

Bir ara, uzaktan ahbabımın sesini duydum:

— Gelin, gelin, Anitanın pabucunun bir tekini bulduk.

Bu haber beni beynimden vurulmuşa döndürdü. Anitanın annesi bir şey söylemiyordu ama kadıncağıza dokunulsa, hüngür hüngür ağlıya acağı belliydi. Koşa koşa ahbabıma ulaşmıştım. Çocuğun pabucuna baktım. Üstüne kan bulaşmıştı.

Fakat bu sırada, birdenbire önümüzden doğru fundalıklarda bir kımıldanma oldu.

Bir de baktım ki Onka, hoplaya hoplaya bize geliyor..

Lâkin Onkanın ağzı kan içindeydi ve dişine takılmış bir bez parçası ağzından sarkıyordu. Bu bez parçasını tanımakta gecikmedik. Küçük kızın annesi bir çığlık atarak bayıldı, ahbabıma gelince tüfeğini omuzladı. Arka arkaya üç kurşun...

Hayvan olduğu yerde bir hoplayadı. Sonra debelenerek yere çöktü. Ölmüştü.

Lâkin henüz silâh sesleri kulaklarımızdan silinmemişti ki, ansızın ormandan doğru şen bir çocuk sesi duymıyalım mi?

— Baba!.. Baba!.. Onka nerede Onka?.

Hep birlikte o tarafa seğirttik. Bir de ne görelim? Anita dipdiri bize koşuyordu. Fakat hemen ayaklarımızın dibinde koca bir kaplanın, didik didik edilmiş leşini de aynı zamanda gördük... İş anlaşılıyordu.

Sadık Onka, küçük arkadaşı ile oynarken iri bir kaplan, kızcağıza saldırmış olacaktı. O zaman Onka, küçük arkadaşını kurtarmak için bu müthiş düşmanla amansız bir boğuşmıya başlamış ve düşmanını yere sermişti.

Onkayı haksız öldürmüştük.

Gözlerimiz yaşardı.

"ŞANS KUPONU,,

Sahibi okuyucularımıza:

Şans kuponu sahibi okuyucularımız için 15 Ağustos 1953 çekilişi için aldığımız 10 adet çeyrek Millî Piyango biletinin numaralarını aşağıda yayınlıyoruz:

361071 361072 151423 094664
151585 094616 094617 151518
468159 247810

MANDRAKE

MANDRAKE, UÇARAK, KLAGAYA YETİŞTİ. VE MARİNAYI, DEVİN ELİNDEN KURTARDI. YAPTIĞI BİR HAREKETLE DEV, TOPAÇ GİBİ DÖNMEĞE BAŞLADI. NİHAYET HIZINI ALAMAYIP YERE YUVARLANDI. MARİNA AYIĞI HALDE KORKUYORDU..

ARKASI VAR

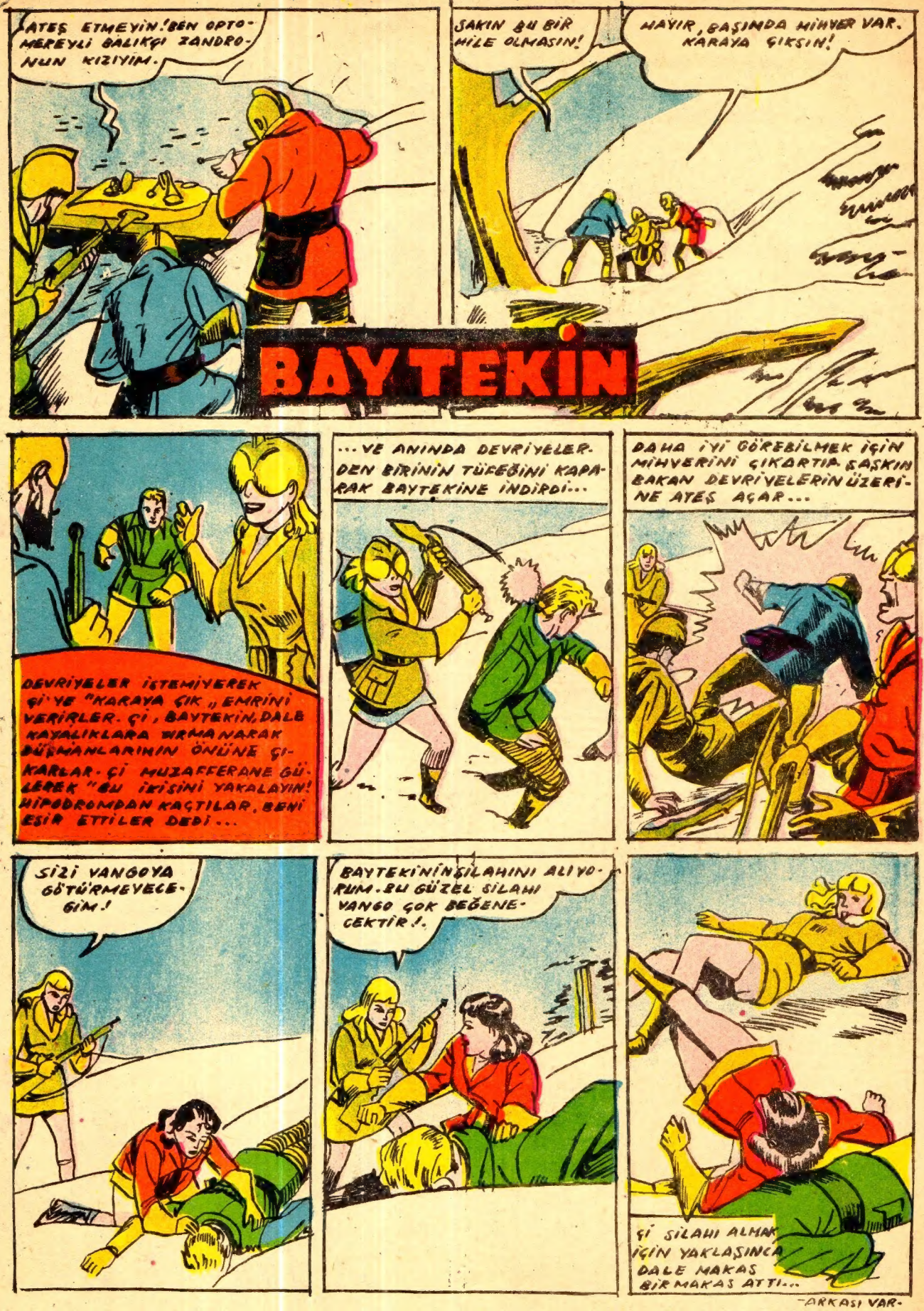
ATEŞ ETMEYİN! BEN OPTOMEREYLİ BALIKÇI ZANDRONUN KIZIYIM.
SAKIN BU BİR HİLE OLMASIN!
HAYIR, BAŞINDA MİHVER VAR. KARAYA ÇIKSIN!
BAYTEKİN
DEVRİYELER İSTEMİYEREK Çİ'YE "KARAYA ÇIK" EMRİNİ VERİRLER. Çİ, BAYTEKİN, DALE KAYALIKLARA DİRMANARAK DÜŞMANLARININ ÖNÜNE ÇIKARLAR. Çİ MUZAFFERANE GÜLEREK "BU İKİSİNİ YAKALAYIN! HİPODROMDAN KAÇTILAR, BENİ ESİR ETTİLER DEDİ...
...VE ANINDA DEVRİYELERDEN BİRİNİN TÜFEĞİNİ KAPARAK BAYTEKİNE İNDİRDİ...
DAHA İYİ GÖREBİLMEK İÇİN MİHVERİNİ ÇIKARTIP BAŞKIN BAKAN DEVRİYELERİN ÜZERİNE ATEŞ AÇAR...
SİZİ VANGOYA GÖTÜRMEYECEĞİM!
BAYTEKİNİN SİLAHINI ALIYORUM. BU GÜZEL SİLAHI VANGO ÇOK BEĞENECEKTİR!.
Çİ SİLAHI ALMAK İÇİN YAKLAŞINCA DALE MAKAS BİR MAKAS ATTI...

-ARKASI VAR-